

deltage, og ikke 150 pct., som der ofte kræves i dag.

Kl. 12:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 12:47

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo faktisk den kamp, vi dagligt fører, at vi vil sikre, at syge kan bevare en tilknytning til arbejdsmarkedet, at syge kan komme ind på arbejdsmarkedet, at mennesker med ændringer i arbejdsevnen kan få en mulighed for at komme ud i beskæftigelse, det være sig i 1 time, det være sig meget gerne 37 timer. Men det er jo det, det hele går ud på, og derfor er det her lovforslag jo et forslag, der understøtter den indsats at bringe folk tilbage på arbejdsmarkedet eller bevare den tilknytning, de har til arbejdsmarkedet. Så de ting passer smukt sammen og tjener det samme formål.

Kl. 12:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Eigil Andersen har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 12:47

Eigil Andersen (SF):

Det her refusionssystem med den økonomiske belønning på 65 pct. betyder jo, at en kommune, som mangler penge – og det gør de fleste kommuner med det, som regeringen har aftalt og gennemført ved lov over for kommunerne – og som ønsker at bevare sin økonomi uden yderligere nedskæringer, kan tjene penge på billig masseaktivering af syge, som ikke er tilpasset den enkelte situation. Hvad ser ministeren af fordele ved det incitamentsystem?

Kl. 12:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 12:48

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I forhold til det, som hr. Eigil Andersen fremhæver, skal alle have den samme refusion, uanset om de gør noget eller ikke gør noget. Det er jo et kanonincitament til en kommune, hvis man tror så ondt om kommunerne. Det her lovforslag bygger jo på en tro på, at kommunerne og deres medarbejdere rent faktisk gerne vil hjælpe borgerne til at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, men i det system, som hr. Eigil Andersen går ind for, er det jo fuldstændig ligegyldigt, om man gør noget, eller om man ikke gør noget.

Det, som det her forslag bygger på, er, at vi anerkender, at det koster penge at gøre noget. Det koster penge at give psykologbistand, det koster penge at sende folk i et løntilskudsjob, det koster penge at sætte dem på en uddannelse. Derfor synes vi, at når man gør noget, skal kommunerne også have flere penge. Det synes vi er et rigtigt incitament, for vi ønsker, at man lige-som gør noget for de syge.

Kl. 12:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 12:49

Eigil Andersen (SF):

Det er jo en meget tydelig mistillid til kommunerne at sige, at de kun vil hjælpe syge mennesker, hvis de kan tjene penge på det. Og den der kompensation for de udgifter kan man løse på en anden måde, som jeg har prøvet at skitsere.

Jeg har et andet spørgsmål. Jeg vil gerne spørge, om ministeren kan bekræfte, at der, når vi snakker om depression, udbrændthed, hjertekar-sygdomme m.v., ingen videnskabelig dokumentation er for, at en tidlig aktivering hjælper. I et svar på et spørgsmål, som ministeren har skrevet til mig, står der, at der alene findes nogle indikationer af, at det kan have en positiv effekt på sygemeldte med ukomplicerede psykiske problemer, altså ukomplicerede psykiske problemer. Men der er jo nogle, der har meget, meget værre problemer, og desuden er der altså ikke beviser, det er indikationer.

Kl. 12:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 12:50

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er fuldstændig rigtigt, at der er psykiske sygdomme, der umuliggør, at man kan arbejde. Dem handler det her lovforslag jo ikke om. Det her handler jo tværtimod om, at man skal tage hensyn til den enkeltes helbredstilstand og ressourcer, det gennemsyner hele lovforslaget. Men der er da også noget, der indikerer, at ved visse psykiske sygdomme er det bedste måske ikke at sidde hjemme i sin lejlighed helt alene og ruge over sin sygdom, der er det bedste måske at få en lille kontakt til en arbejdsplads, og at helbedelse og arbejde kan understøtte hinanden.

Det er jo det nye syn, vi prøver at lancere her, hvor hr. Eigil Andersen jo stadig hænger fast i den gamle opfattelse af, at arbejde og sygdom er hinandens modsætninger. Men vi andre lytter